

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20959/2022
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Југослав Вукајловић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., Општина ... и ВВ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драгослав Бисерчић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1543/22 од 25.08.2022. године, у седници већа одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1543/22 од 25.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1543/22 од 25.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу П 409/2020 од 21.02.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено према туженима да је тужилац власник делова кат.парцеле број .. КО ... у мерама и границама наведеним у изреци. Ставом другим изреке, утврђено је према тужиоцу да су тужени власници од по ½ дела кат.парцеле .. КО ... у површини од 1 м, на средишњем делу означеном на скици „ЗП“ у мерама и границама наведеним у изреци, а што су тужилац и тужени дужни да признају и трпе, те ће пресуда послужити као основ за упис тужиоца и тужених као власника наведених делова код Службе за катастар непокретности у Брусу. Ставом трећим изреке, наложено је туженима да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плате износ од 105.080,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1543/22 од 25.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена

првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужених у делу у ком је изјављена против става другог изреке првостепене пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом два да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужилац је стекао право својине на основу савесне државине протеком рока за одржај из члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа, јер су тужилац и његови правни претходници у савесној државини предметне непокретности дуже од 20 година, након што су у време деобе правних претходника парничних странака поставили ограду и започели и завршили грађевинске радове на парцели и на кући без противљења трећих лица односно правних претходника тужених без узнемиравања у коришћењу делова катастарске парцеле .. КО О захтеву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу за утврђење поднета је 06.08.2020. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**